

За істину, добро і мудрість

Наша газета

**Шановні колеги, дорогі студенти та ліцеїсти,
випускники!**

Щиро й сердечно, з побажаннями міцного здоров'я, мирного неба, незгасної творчої енергії вітаю вас із 83-річчям від дня заснування Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка – навчального закладу, яким ми по праву пишаємося і який став для нас справжньою освітянською родиною.

Завдяки жертвовності і патріотизму нашого колективу, особистому внеску кожного ми завжди стояли на сторожі розвитку освітньої галузі, реалізуюючи завдання виховання та навчання молодого покоління.

Сьогодні ми на роздоріжжі: «здатися і пливати за течією» чи відчайдушно йти вперед. І я впевнений, що завдяки професіоналізму

нашого колективу, міцності та взаєморозумінню, єдності й цілеспрямованості ми зробимо крок уперед і обов'язково, незважаючи ні на що, невпинно продовжимо рух до поставленої мети розбудови і зміцнення училища.

У цей святковий день бажаю молодості душі, твердості духу, нестримності в науковому пошуку, завзяття у справі виховання молоді, далекоглядності в задумах, нових перемог і вагомих здобутків.

І.В. Гальченко

*Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка «Листопад - 2014»

Крокуємо в майбутнє

Новий закон про вищу освіту. Чого чекати від змін?

Напередодні Дня студента ми провели опитування, щоб визначити, що ж знають наші студенти про новий закон України «Про вищу освіту», який набрав чинності 6 вересня 2014 року.

То що ж нового в цьому законопроекті?

По-перше, усі вищі навчальні заклади будуть реформовані у заклади трьох типів: університети, інститути та коледжі. По-друге, встановлюються наступні рівні вищої освіти: «молодший бакалавр», «бакалавр», «магістр», «доктор філософії», «доктор наук». Новим рівнем є «доктор філософії», що замінив «кандидата наук». Також із системи прибрано такі рівні, як «молодший спеціаліст» (замінено «молодшим бакалавром») та «спеціаліст». По-третє, ВНЗ надано права широкої автономії у своїй роботі; це зробле-

но за зразком системи вищої освіти європейських країн.

Крім того, остаточно закріплено ЗНО як основний критерій при вступі до вищих навчальних закладів. Також будуть враховуватися: середній бал атестату, бали за участь у всеукраїнських конкурсах-захистах МАН та олімпіадах, результати творчого іспиту при вступі на окремі спеціальності.

Значних змін набуде система навчання за державним замовленням. Зокрема, наше училище теж чекають значні зміни: ми маємо пройти шлях від навчального закладу І рівня акредитації - до коледжу.

Цей крок має наблизити нашу систему освіти до європейського освітнього простору та дати можливість активізувати інтеграційні процеси. Тож, подолавши цей шлях, ми станемо навчальним закладом європейського рівня.

Роман Олександрович Ситюк,
викладач суспільних дисциплін

Усеукраїнський диктант національної єдності

7 листопада, напередодні Дня української писемності та мови і в рамках святкування 90-річчя Українського радіо, відбувся Всеукраїнський диктант національної єдності. Уперше за чотирнадцять років диктант писали не за призи чи премії, а лише в ім'я єдності українського народу. Учнівська та студентська молодь нашого училища разом із викладачами української філології та окремими працівниками училища також долучилися до стрічки єднання всіх тих, кому не байдужа доля України.

Під час написання диктанту ми зрозуміли, що сьогодні, як ніколи раніше, такі акції державного масштабу сприяють розвитку національної свідомості кожного українця. Текст диктанту - не просто слова. Палкою надією вони звучали в радіоефірі. Ми пи-

сали його з вірою в мирне майбутнє нашої країни, її культурне та економічне піднесення, світове визнання.

Уся українська громада, незалежно від соціального статусу та професійної спрямованості, своєю участю у цій акції зробили вагомий внесок у підтримання солдат АТО, бо після підбиття підсумків диктанту всі кошти, призначені для матеріального заохочення лауреатів, будуть відправлені як допомога нашим воїнам.

Усеукраїнський диктант здійснив свою головну функцію - об'єднав українців. Усі ми різні, але не байдужі до подальшої долі рідної землі. Україна - це ми! Кожен із нас вписує своє слово в її історію. Ми пишаємося минулим, власноруч творимо сучасність і будуємо гідне майбуття. Єднаймося, разом МИ НЕПЕРЕМОЖНІ.

Дар'я Чорнобай, В-41

Україна - це ти!

Декілька слів про патріотизм

Хотілося спочатку розібратися, хто він, справжній патріот. Як на мене, це людина, яка справді пишається своєю країною, народом, любить усім серцем рідну землю, мову, звичаї та притому поважає

та вивчає інші культури, мови. Дуже приємно бачити прояви патріотизму навколо: прапори, вишиванки, яскраві жовто-блакитні декорації. Але... Любов до Батьківщини не має обмежуватися тільки такими проявами, які часом можуть навіть «зашкалювати», бо, насамперед, любов - це турбота та бажання зробити все для щастя й про-

цвітання своєї країни. Любов - це відповідальність. Ми маємо піклуватися про рідну землю та її майбутнє. Наша Батьківщина потребує цього як ніколи. Вона вимагає змінити ставлення до неї, бо саме від нас залежить майбутнє. Почни з себе! Україна - це ти!

М.М. Навроцька,
викладач англійської мови

Доброго дня, солдате!

Якби раніше мене запитали, яка моя мрія, то я відповіла б так, як і більшість моїх однолітків, що хочу мати багато крутих речей, у майбутньому престижну роботу, поїхати на відпочинок за кордон... А ось сьогодні, спостерігаючи жахливі події на Донбасі, я тривожусь та вболіваю за свою країну.

Я хочу, щоб не було війни! Щоб над українськими вулицями не свистіли кулі, щоб не прокидалися від пострілів маленькі діти, щоб не молилися за своїх синів матері, не хвилювалися за братів сестри, не плакали маленькі діти за своїми татусями... Я хочу миру моїй країні!

Як умиль подорослішали діти... Адже вони своїми очима бачили справжню війну. Дорослі, щоб захистити нашу країну, не дозволять брати до рук зброю. Та в

нас є те, що сильніше за будь-яку зброю, - наші теплі слова, наша підтримка, наші серця. Сьогодні ми зможемо лише щирими діями підтримати наших воїнів. Саме тому, ні хвилики не вагаючись, усі студентські групи У -11 долучилися до Всеукраїнської акції «Лист пораненому» та «Лист фронтовикові». Надіємось, що ці листи хоч трішки зігріють і підтримають наших дорогих солдатів, адже, об'єднавшись, усі разом ми стаємо сильними та непереможними! Ніхто не поставить нас на коліна! Тож, слава Україні! Героям слава!

Марина Тристан,
У-11

Молитва за Україну

*Перед іконою я стану на коліна
І помолюсь за рідну Україну.
Прошу, нехай незгоди згинуть,
Нещастя всіх нас обминуть,
Нехай же знову перед нами
Розстелиться зірковий путь.
Прошу, хай квітне Україна.
На радість дітям і батькам,
Хай наша мова солов'їна*

*Відлунням котиться в полях.
Хай працюючі хлібороби
Прославлять землю цю святу
І чистим, синім, без негоди,
Хай стане небо, я прошу!
О, Господи, молюся щиро,
Пошли нам злагоди і миру!*

Катерина Колот,
В-21

3 днем студента!

**Студент - це слово для нас знайоме, а скільки в нім світла й тепла...
Студент - це не просто вже школа, а справжнє доросле життя.**

У добру путь, першокурсники!

Невблаганно швидко летить час! Ще зовсім недавно кваплива осінь повідомила нам про початок нового навчального року, а вже зараз ми святкуємо День студента. Це свято є одночасно загальним для всіх і особистим для кожного.

Цього дня свій перший крок на шляху до здійснення своєї мрії роблять новоспечені студенти групи В-11. Студенти - це особистості, які можна порівняти з дзеркалом, яке відображає душу

людини, тому педагог має зазирнути в усі куточки незвіданого. Спасибі долі, що подарувала мені шанс зазирнути в ці чутливі душі. Це 29 дівчат, які всі різняться характерами, звичками, уподобаннями, але об'єднує їх спільна мета - навчання в педагогічному училищі. Мої любі дівчатка! Ви

стоїте на поки що не знайомому шляху - пізнання, нових звершень, підкорення незвіданих висот. Прагну, щоб ви стали однією дружною великою родиною, ділили разом радість і смуток, перемоги і поразки. Будьте кожна індивідуальною, унікальною, особливою, неповторною, відповідальною та старанною, адже це риси справжнього майстра своєї справи. Засівайте в душі дітей добре і вічне! Успіхів вам!

**Ю.О. Матюха,
класний керівник**

Моя перша група

Я їду до своєї групи У-13. Вони чекають на мене, прагнуть поради, допомоги, постійно про щось запитують. І ось я поруч, дивлюся в їхні щиро відкриті очі і бачу ... себе!

Здається, тільки вчора пролунав перший дзвінок для студентів - першокурсників, а тепер у мене аж 27 дітей! Маю надію, що ми станемо однією родиною на цілих чотири роки. Але вони промайнуть досить швидко, адже те, що здається так далеко, виявляється зовсім не за горами.

іронією долі, саме У-13), уперше йшла на практику до дітей, долала труднощі на шляху до мрії стати вчителем. Але це саме та життєва дорога, яку я свідомо обрала.

Цього року моя група вперше святкує День студента. Сподіваюся, вони не пожалкують про свій вибір - стати студентом саме Кременчуцького педагогічного училища! Я, на томість, намагатимуся бути справжнім другом, радником і другою мамою.

**В.Т. Худенко,
класний керівник**

Ніби вчора я була студенткою групи (за

Народження «Щоденника»

А чи знаєте ви про те, що щоденник, який ліцеїсти щодня тримають у руках та носять у своїх портфелях, друкували спеціалісти в кременчуцькій типографії? Але перед тим як потрапити до учнів, він про-йшов довгий шлях появи. А створювали його безпосередньо наші ліцеїсти!

Більше двох тижнів улітку троє ліцеїсток із групи А-24 (Дорошенко Ірина, Федіна Анастасія та Чорна Анастасія) під керівництвом Лисенко Тетяни Іванівни працювали над макетами щоденника. Узагалі було створено три

макети, з яких адміністрація обрала найбільш завершений, котрий Дорошенко Ірина допрацьовувала ще цілий місяць (саме її макет було обрано). До творчого процесу долучалася і Крупіна Леся Валентинівна, яка часто навідувалася до кабінету та «підкидала» ідеї.

Робота над щоденником виявилася цікавою, але й не простою. Часто ми працювали до пізньої ночі, стараючись для всього ліцею. Але було й багато цікавого. Наприклад, ми їздили на екскурсію до міської типографії, де нам розповіли основні

правила створення макетів та обробки фотографій для подальшого друку. Була й «фотосесія» (одна з фотографій є на форзаці документа). Сподіваємося, що щоденник, яким ви користуєтеся й у який Дорошенко Ірина вклала душу, сподобався вам.

**Анна Чорна,
А-24**

Олімпіада - це для мене...

Предметна олімпіада — змагання учнів, що вимагає від учасників демонстрації знань і навичок в області однієї або декількох дисциплін.

«Узяти участь у предметній олімпіаді для мене - це можливість самореалізуватися, проявити себе, перевірити, на що ти здатний», - поділилася своїми спогадами в телефонній розмові випускниця групи А-22 2014 року Кучер Віка. Вікторія - призер обласної олімпіади з астрономії (вчитель Мельник А.А.), зараз студентка фізи-

ко-технічного факультету Київського політехнічного інституту.

«Олімпіада для нас - це і нові знання, що не отримаєш на звичайних уроках, і можливість спілкування з однодумцями, яким цікаво навчатися», - говорять ліцеїсти групи А-9В нового набору Юрчишен Федір та Скірта Олександр. Учні були призерами міської олімпіади з математики у 7-8 класах, і в цьому році показали найкращі результати у II та готуються до III етапу.

Налаштовані на серйозні результати учасники всеукраїнських предметних олімпіад, учні групи А-24 Міхно Марк та обласний призер того року з математики і фізики Чемерис Павло (вчителі Тристан В.М., Мельник А.А.).

Серед 10 класів на районних змаганнях з математики перемогу здобули учні групи А-14 Очеретний В'ячеслав,

Стрельникова Аліна (учитель Івасишина Л.М.).

«Я хочу, я можу, я буду», - цей вислів можна віднести до сумлінної наполегливої праці учасників олімпіад не тільки з програмування, а й із математики, фізики та астрономії випускників ліцею 2014 року Єрмакова Владислава, Омеляненко Андрія (призери обласного етапу, учитель Беднюкова Т.В.); випускників 2013 року Кушніренко Романа, Оришича Сергія, Рубаненка Романа (призери обласного етапу, вчителі Пиріг В.А., Бельчич А.І., Мельник А.А.). Тим, хто налаштований перемагати, можна сміливо брати з них приклад.

Побажаємо ж ліцеїстам успіхів у конкурсах цього навчального року!

**Т.В. Беднюкова (на фото
разом з випускниками
Єрмаковим В.,
Омелянцем А.)**

Мрії збуваються

Наша гордість – це Ганна Гордіївна

Кажуть, для вчителя справжнє свято - це бачити успіхи своїх учнів, а також усвідомлювати, що його старання допоможуть у майбутньому. Те, що одержує молодь у спілкуванні, стає частиною їхньої особистості, бо робота справжнього вчителя не закінчується дзвоником з уроку. Саме такі слова хочеться сказати про нашого ювіляра – Кулініч Ганну Гордіївну.

З величезним задоволенням займається вона справою всього свого життя - навчанням та вихованням юного покоління. Усі ці роки сповнені творчої, самовідданої та плідної праці. Ганна Гордіївна веде активний спосіб життя - її можна завжди побачити серед студентів та ліцеїстів: і після уроків, і у вихідні дні. Вона всією душею вболіває за рідне педагогічне училище.

Енергійна, непосидюча, цілеспрямована, вона організовує незабутні засідання англomовного клубу, захоплюючи зустрічі з цікавими людьми. Вона - мудрий наставник, який завжди допоможе і зрозуміє, утішить і підбадьорить, розрадить і порадить. Як нагорода за це – успіхи та вдячність її колишніх учнів: телефонні дзвінки, вітальні листівки та листи у поштовій скриньці, завжди бажані «неочікувані» гості.

Вона ніколи не зупиняється на до-

сягнутому, завжди у пошуку. Завдяки величезному бажанню, енергійності та ентузіазму Ганни Гордіївни в 1992 році здійснилася її заповітна

мрія: в училищі було створено додаткову кваліфікацію «вчитель початкових класів з правом викладання англійської мови». Тоді ж Ганна Гордіївна очолила і новостворену П(ц)К іноземної філології. Розумним керівником та мудрим наставником стала вона не для одного викладача-початківця. За це глибоко шануємо ми, колеги, і дякуємо за постійну підтримку, тактовність, вміння вислухати та допомогти.

Дорога Ганно Гордіївно! Щиро вітаємо Вас із днем народження!

Бажаємо миру і світлої долі, запалу, енергії, сили доволі. Творчого вогнику, віри й наснаги, щедрості серця та людської поваги!

**З повагою Ваші колеги, викладачі
П(ц)К іноземної філології**

Наші у FLEX

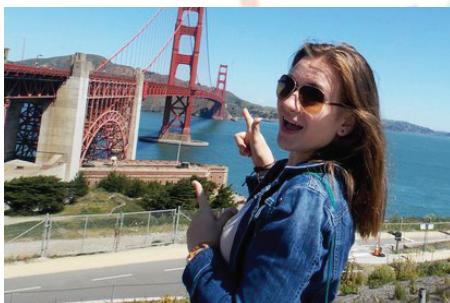
їнським учням навчатися в американській школі й жити в американській сім'ї протягом одного навчального року.

Кілька років поспіль учні ліцею (Ряшенцева Дар'я, Калакуцька Анна, Левенко Ірина) виборювали право на навчання в США. Остання повернулася до 11 класу цього літа після навчання в штаті Каліфорнії. Ірина розповідає дуже багато цікавого про США, а наразі їй запропоновано стати координатором програми

«FLEX» у нашому місті.

4 жовтня в Полтаві відбувся I етап тестування. Дванадцять учнів нашого ліцею успішно пройшли випробування та були запрошені для проходження II туру. Приємно зазначити, що серед тих, хто подолав два етапи випробувань, четверо навчаються в групах, де англійська мова не є профільним предметом. Побажємо успіху нашій дванадцятці!

**І.М.Бойко, викладач
англійської мови**

Щороку американська рада з міжнародної освіти разом із Департаментом загальної середньої освіти МОН України проводить тестування школярів за програмою обміну майбутніх лідерів (FLEX). Це дає можливість укра-

Удосконалюємо англійську

Знайдіть: англійський клуб «S.E.A.»

What do we learn to do, we learn by doing.
Aristotle

Клуб «S.E.A.» існує уже десять років. Він сприяв вихованню вже декількох випусків ліцеїстів, дав гарну базу для вивчення англійської мови та самореалізації.

Діяльність клубу базується на творчості та ініціативі його відвідувачів. Особливо захоплюючим є святкування різноманітних свят. Учні з великим ентузіазмом прикрашають кімнати, репетирують пісні та ставлять сценки. До Різдва та Хеллоуїну кожен готує спеціальне вбрання. Також розглядаються і серйозні теми з таких проблем, як захворювання на рак, ВІЛ, СНІД, питання толерантності, расизму. Пропонується також ак-

тивна діяльність (ігри, конкурси, забави), яка формує командний дух, розвиває навички тим-білдінгу. Так, виступи на клубі – маленька,

лаївна та волонтери Корпусу миру, які завжди були готові надати необхідні матеріали для виступу, відредагувати промови, заспокоїти.

Знаходячись на засіданні, кожен учень поводить себе природно, не соромиться говорити англійською та висловлювати власні погляди. Цьому сприяє атмосфера клубу.

але дуже важлива сходінка у самовдосконаленні кожного, невеличкий тренінг перед дорослим життям.

За президентом клубу та його помічниками закріплені певні обов'язки, але найбільше допомагають наші вчителі: Кулініч Ганна Гордіївна і Мороз Ольга Мико-

Учні йдуть із клубу усміхнені, узявши щось хороше для себе, та з думкою прийти і наступного разу. Засідання завжди залишають приємні враження та спогади, які наші ліцеїсти беруть упродовж усього життя.

О.М. Мороз, викладач

Let's work together!

За багато років вже стало традицією працювати разом з волонтерами Корпусу миру. За цей час ми вже навчилися легко знаходити спільну мову з нашими океанськими колегами для досягнення спільної мети. Наприкінці зими 2014 року раптовий від'їзд всіх волонтерів Корпусу миру з України став неприємною звісткою для всіх нас.

Цього літа адміністрація

Корпусу миру вирішила приділити увагу підготовці до майбутньої плідної співпраці волонтерів та українських вчителів. У Києві спеціально для каунтерпатов (партнерів) волонтерів був організований тренінг "Team teaching", на який були запрошені, насамперед, учителі - співавтори нового методичного посібника "Team Teaching Manuals".

Ідея працювати на місці вчителя в парі зовсім не нова. У США вчителі вже давно практикують таку методику. Але і для нас це також знайоме. Така методика ефективно використовується на щоканікулярних сесіях

англійської школи Stellar English School. Уже з перших днів тут пліч-о-пліч натхненно працюють PCV (Peace Corps Volunteers), викладачі училища (Омельченко Ю.В., Мороз О.М., Навроцька М.М., Турченко І.С.) та студенти груп спеціалізації – майбутні вчителі англійської мови. Колектив кафедри іноземної філології активно працює над збереженням роботи, що була започаткована разом з волонтерами Корпусу миру в Україні, та готується до прийому нового члена колективу в майбутньому. We are waiting for you, PCVs! Comeback!

І.С. Турченко, викладач

Студент року - 2014

Найкращі студентки навчаються в нашому училищі!

Напередодні Міжнародного дня студента в Міському палаці культури кількатисячний колектив кременчуцького студентства обирає свого «Студента року – 2014 року». Без перебільшення можна сказати, що учасники молодіжного проекту вражали своїх уболівальників високим рівнем підготовки. Перше місце серед вищих навчальних закладів III – IV рівнів акредитації дісталось Роману Журіхину – студенту Кременчуцького національного університету ім. М. Остроградського.

А тапер, увага, найприємніша для нас новина: надії уболівальників Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С.Макаренка повністю виправдала наша Юлія Бабич! Вона виборола перше місце серед студентів навчальних закладів I – II рівнів акредитації!

Привітавши Юлію з перемогою, ми попросили її поділитися своїми емоціями щодо такої значної події. Сама ж Юлія каже:

- Мабуть, слези як на

моїх очах, так і на очах глядачів, підтримка залу свідчили про людську небайдужість до того, що я висловлюю. Виступи всіх учасників були достойними, на високому рівні. Приємно те, що всі навчальні заклади у своїх візитках згадали про тих, хто боронить Україну, кому наша віра і добре слово зараз найпотрібніші.

Звичайно, звання «Студент року - 2014» - це велика перемога дружної, креативної, талановитої, найкращої команди рідного педагогічного училища! Це результат плідної праці і тих, хто був на сцені, і тих, які були за кулісами. Не можна не згадати підтримки уболівальників, які повірили в мене, у нашу перемогу!

Безмежні слова вдячності хочеться висловити творчому керівнику - Баздиревій І. М., дівчатам із студклубу, натхеннику моєї творчості - Дмитрієвій Н.Г., колективам «Апрель», «Арабеск», маленьким помічникам колективу «Сузір'я»! Спасибі адміністрації і викладачам училища за підтримку та довіру. І особлива вдячність моїй мамі, бо найбільше вірила в мене саме вона!

Завідувачка відділу початкової освіти Юлія Іванівна Ступак теж була серед уболівальників і так прокоментувала виступ:

- Концерт цього року був більш серйозним, ніж драйвовим, як це було в попередні роки. Наша

команда відрізнялася витриманістю, гідністю стилю в усьому. Мабуть, за це і відзначили нашу переможницю як студентку року. На мою думку, Юлія дійсно показала себе як найкраща студентка. Вона гідна цього звання і не тільки завдяки шоу, яке було на сцені, але й завдяки своїм особистим здібностям: і як творча особистість, і як старанна студентка, адже вона відмінниця!

- Це було просто дивовижно! Кожна секунда, яка наближувала Юлю до перемоги, відбивалася шаленим серцебиттям та радістю в наших серцях! - такі емоції висловлювали наші вболівальники. А від себе хочеться додати: так само, як ми змогли згуртуватися для перемоги в конкурсі, так і наша країна має об'єднатися з вірою в світле майбутнє України! Разом ми – велика сила!

Тетяна Орлова, У-33

Від ліцеїста до студента – один крок

Привіт вам, мої найрідніші! Я вже студентка, але ви - моя родина!

Пишу Вам із сонячної Одеси. За весь час, який я провела у цьому місті, зрозуміла, як мені не вистачає вас.

Я постійно згадую ліцейне життя. Тільки ставши студенткою, зрозуміла, наскільки я конкурентноспроможна. Наші викладачі виховали в мені бійця, який не боїться відстоювати свої

думки й позицію. Я відчуваю впевненість у знаннях, за що безмірно вдячна своїм наставникам.

Усім учням ліцею «ПОЛІТ» хочу сказати, що заклад, у якому ви навчаєтесь – найкращий. Цінуйте це! Робіть і свій внесок у ліцейне життя. І тільки тоді мрія стати студентами буде реальністю! Завжди пам'ятайте: НЕМАЄ ЧАСУ НА ПОРАЗКУ!

*З найкращими побажаннями,
колишня ліцеїстка*

**Марина Іщенко,
А-21**

Розповідь про те, як хіміки стають ліриками

Незаперечним є факт, що більшість викладачів нашого училища є неординарними особистостями. Для нас, майбутніх учителів, особливим є те, що серед них є не тільки учасники, а й переможці обласного та всеукраїнського етапів професійного конкурсу «Учитель року». Саме тому для проведення інтерв'ю ми обрали викладача російської мови та світової літератури Куща Олега Миколайовича.

Більшість викладачів зізнаються, що стати вчителем вони вирішили ще в першому класі. А коли вам спала думка про педагогічну професію?

- Я спочатку про це не думав. Просто вчився, щоб отримати освіту. А потім так склалася доля, що пішов працювати з дітьми, про що не жалкую.

А як ви прийшли до літератури? Мабуть, писали вірші, відвідували творчі студії?

Тут усе з «точністю до навіпаки»: у нас був хіміко – біологічний клас! Тому хімія - чотири уроки на тиждень, біології теж багато. Яка там література! Але, як показує практика, інколи і «хіміки» стають «ліриками».

Шкільні роки – це незабутні враження. А що вам найбільш запам'яталося зі шкільного життя?

- Усе ніби так добре було, весело. Пам'ятаю шкільну екскурсію в 1992 році: ми поїхали

до Ленінграда (зараз Санкт-Петербург). І зараз я згадую, що ми були морально не готові для такої подорожі, нічого нас особливо не цікавило: ані музеї, ані театр. Ми їхали потягом (якраз це був дев'ятий клас), нам було весело, бо вирвалися з дому. Повернути б той час назад! Як багато ми ще не побачили, як багато могли б почути... Тому закликаю вас: цінуйте молоді роки! І подорожуйте, подорожуйте, подорожуйте!

Кажуть, що кожен учитель усе життя пам'ятає свій перший урок. А про що ви думали цього дня?

- Чесно кажучи, дуже боявся. З предмету я знав усе добре, а от із методикою були проблеми. Тому подякуйте своїм методистам, бо такої практики, як у вас, мені дуже бракувало!

Якби вам дали другий шанс, чи стали б ви вчителем?

- Я став би вчителем. Але чесно скажу: я б краще учився й по-іншому розставив би пріоритети. А вчителем став би, це точно! Адже це вічна професія. А ще мудрі люди кажуть, що якщо з молодими спілкуєшся, то і сам довго будеш молодим, чого і вам усім бажаю!

**Інтерв'ю провели
Софія Брана та Любов Юрчук,
У- 62**

Мій вибір

Честь і відповідальність

Уже кілька місяців я навчаюсь у Кременчуцькому ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. Спочатку було дуже важко: підйом о шостій годині, ранкова зарядка, наряди, спілкування з вимогливими викладачами педагогічного училища... Але допомагали старші товариші, ми підтримували один одного. Я вважаю, що всі знання і вміння, отримані у військовому ліцеї, стануть у нагоді в майбутньому.

Одягнувши військову форму, розумієш, що це – велика честь і відповідальність. Носити її треба з гідністю, не зганьбити честь мундира. Коли навіть ідеш по вулиці, люди неодмінно звертають увагу: ровесники теж поглядають заздрісно – і ясно, що ти

маєш бути взірцем для інших, патріотом країни.

На завершення хочеться процитувати кілька рядків з вірша такого ж першокурсника, як я, Володимира Дудки, бо особливо сьогодні, у складний для України час, ліцей дав гостріше зрозуміти, що наше покликання – захист рідної Батьківщини.

**Тримайся, солдате, бо поруч з тобою
Вся Україна на полі війни!
Нехай же живими повернуться з бою
Усі, як один, України сини!**

**Владислав Данилейко,
ліцейст I курсу**

Моє покликання

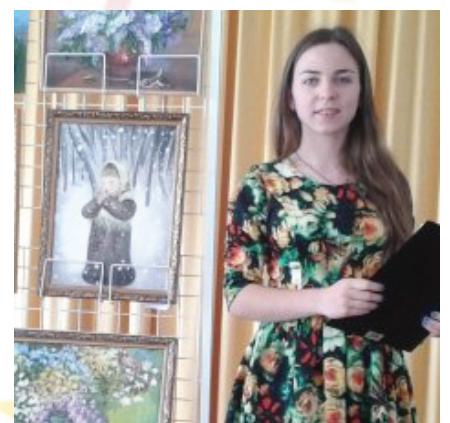
Наша група багата на таланти: хтось займається музикою, танцями, хтось співає... А я своє покликання знайшла в художньому мистецтві, бо маю з дитинства. Зараз у своєму доробку маю більше трьох десятків робіт.

У 5 років мама привела мене до Козельщинського будинку дитячої та юнацької творчості. За 9 років навчання я досягла певних успіхів. Рік тому у м. Полтава у конкурсі на кращий малюнок з уяви я посіла II місце. У цьому році була нагороджена грамотою за найсмішні-

ший малюнок в конкурсі пам'яті Остапа Вишні за I місце в обласному конкурсі «Барвисте перевесло», а на районному святі обдарованих дітей була відзначена статуеткою «Окрилені музою».

Хоча досягнення в мене ще не дуже значні, але я радію і пишаюся кожною перемогою. Буває так, що ніяк не вдається відтворити задумане на папері чи полотні, зате яка радість, коли все здійснюється і виходить!

Тож бажаю всім, хто обрав додаткову спеціальність «учитель образот-

ворчого мистецтва», спробувати свої здібності, а мистецтво малювання хай надихає на створення нових робіт, які подарують радість.

**Марина Тристан,
У-11**

«Роксолана» – любов моя!

З дитинства я любила малювати. Пам'ятаю, як у дитячому садочку всім роздали фарби, а мені, як найменшій, видали тільки олівці. І мама того ж дня купила мені фарби: були обмальовані вікна, стіни, двері... А коли я прийшла навчатися до Кременчуцького педагогічного училища, то дуже хотіла обрати профіль образотворчого мистецтва, але мама обрала для мене англійську...

Незважаючи на значну завантаженість навчанням, моя душа прагнула творчості, і тут... я побачила дівчат із «Роксолани»! Віктор Федорович дуже довго вмовляв мою маму віддати мене до дівочого духового оркестру, але вона щось говорила...про навчання. І коли мама сказала: «Навіщо тобі цей оркестр? Ти ж усе одно не маєш музичної освіти!», я її не послушала й залишилася з «Роксоланою» ... Пробач, мамо, але ти була не права!

А зараз, коли я, студентка Дніпропетровської консерваторії, згадую свої роки навчання в педагогічному училищі, думаю: а

як би склалося моє життя, аби не керівник оркестру Квітка Віктор Федорович і його невтомна помічниця Наталія Миколаївна? Чи мала б я задоволення від того, що роблю, якби не духовий оркестр? І чи завжди потрібно слухатися своїх батьків, якщо ви обираєте собі професію? .. Спасибі, мамо, за те, що дозволила самостійно вирішити свою долю!

Але як би не склалося моє життя, я хочу подякувати всім викладачам училища за те, що навчили мене бути відповідальною та дисциплінованою. А Віктору Федоровичу та Наталії Миколаївні – особливі побажання натхнення, творчості та терпіння, бо, дякуючи їм, своє життя я пов'язала з музикою. Тож тепер я з упевненістю можу сказати: «Роксолана – любов моя»!

З повагою, ваша Оля

На фото: випускниці училища – Таміла Нестеренко, Оля Іваненко та Лілія Салабай, які завдяки «Роксолані» обрали фах музиканта і стали студентками Дніпропетровської та Харківської консерваторій.

Креативні хлопці з 9-В

Усього кілька місяців ми навчаємось у ліцеї «Політ», а мої однокласники вже встигли заявити про себе як талановиті та неординарні особистості. Один із них – Скірта Олександр, який у складі команди СК «Гермес» виборов 1 місце в змаганнях на першість України з кікбоксингу серед школярів.

Перемога Олександра – це результат багаторічних довготривалих тренувань і неймовірної витримки.

Другий мій одноклупник – Сергій Шашков – на Всеукраїнському фестивалі аматорських театрів «Театральний форум - 2014» посів 2-ге місце в номінації «Читці - декламатори».

Свої емоції Сергій висловив так: «Враження неймовірні! Як багато цікавого там було! А особливо приємно було дізнатися про те, що я посів призове місце. Також у цій поїздці я відкрив для себе друга, якій вміє

підтримати та покращити настрій у будь-якій ситуації».

Настрій Сергія та Сашка після фестивалю та напружених змагань був настільки

позитивний, що навіть мені захотілося записатися до театрального гуртка з елементами єдиноборств. Можливо, і вам теж?

**Микита Бірюков,
А-9В**

Події. Конкурси. Враження

А чи знаєте ви, що...

- Запорізька Січ – столиця козацьких земель та центр козацької вольності;
- Хортиця – найбільший

річковий острів України;
— історико - культурний комплекс «Запорізька Січ» покликаний дати сучасникам уявлення про унікальне явище, яким було в історії України запорозьке козацтво;

— На Хортиці є будинок із композицією «Козак Мамай та його люлька»...

Про ці та інші цікаві факти з історії України мали змогу ді-

знатися екскурсанти ліцейних груп, які на осінніх канікулах відвідали острів Хортицю. Після екскурсії, для того щоб зігрітися, ми зайшли до «Корчми», де з задоволенням поласували смачним борщем та козацьким кулішем. Після цього, наша екскурсія Хортицею завершилась, і ми, переповнені враженнями повернулися додому.

**Наталія Кобилко,
9-Б**

Сканворд «НАШЕ УЧИЛИЩЕ»

Дайте відповідь на запитання та виділіть указані букви, і ви отримаєте словосполучення, яке є «ключем» для сканворду. Надішліть відповідь на пошто-ву скриньку savch37@mail.ru, і ви отримаєте приз.

1. Яке відділення педагогічного училища образно називають «ко- лискою осві- тлян»?

2. Хто з ди- ректорів від- новлював навчальний процес у пово- енні роки?

3. У 1993 році в учили- щі було від- крыто кімнату, яку називають «скарбницею училища».

4. Який ста- тус мають зма- гання з робототехніки, у яких беруть участь наші ліцеїсти три роки поспіль?

5. Ця випускниця училища стала чемпіонкою світу з легкої атлетики.

6. Звання, що об'єднує такі самодіяльні ко- лективи, як «Любисток», «Роксолана», «Арабеск»,

«Арлекін», «Роксі-бенд».

7. Назвіть прізвище видатної людини, з якою пов'язаний 1998 рік.

8. Хто з директорів ініціював пе- реведення пе- дагогічного училища до Кременчука в 1969 році?

9. Завдя- ки цьому під- розділу з 2001 року робота в училищі не припиняється навіть влітку.

10. У якому місті Полтав- ської губернії знаходився Технікум ра- дянського бу- дівництва, який у 1931 році було ре- організовано в педагогіч- ний технікум?

11. Раніше в училищі традиційно переважало жіноче населення. Але все змінилось 1998 року, коли було відкрито відділ...

12. Хто з директорів здійснював добудову но- вих корпусів училища, які було відкрито в 1989 році?

«Наша газета»

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища
ім. А.С. Макаренка
Редактор: Іваненко Т.І.
Літературний редактор: Савченко Т.О.
Комп'ютерна верстка: Іванова А.О.
Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.
Редакція не завжди поділяє точку зору автора.
Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у ТОВ «Кременчуцька міська
друкарня»
(вул. Перемоги, 34)
тир. 250 прим., зам № 1688.

Адреса училища:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.
Тел.: (05366) 5-33-01